

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Pietrzykowski

ze skargi J. B. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego
z dnia 27 października 2010 r.,
w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko PGE Zakładowi Energetycznemu B. Spółce Akcyjnej w B.,
Gminie S., Skarbowi Państwa - Komendantowi Powiatowemu Policji w S.,
Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministrowi Sprawiedliwości,
Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego w S., Prezesowi Sądu
Rejonowego w S., Prokuratorowi Okręgowemu w B., Wojewodzie P. i
Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w B.
o zapłatę.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2011 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 lutego 2011 r.,

1. oddała zażalenie;
2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego -
adwokat A. Z. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł powiększoną
o stawkę podatku VAT z tytułu nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu
zażaleniowym;
3. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.

Uzasadnienie

Powód - J. B. złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2010 r. Jako podstawy prawne skargi wskazał art. 401 pkt 1 i 2 k.p.c. i wyjaśnił, że wspomniany wyrok (oraz poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego) dotknięte zostały nieważnością, w wydaniu wyroku Sądu Okręgowego uczestniczył stronnictwo sędziów, a powód jako strona postępowania rozpoznawczego został pozbawiony swych praw.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 16 lutego 2011 r. odrzucił skargę powoda z racji braku podstaw prawnych jej wniesienia, przewidzianych w art. 401 pkt 1 i pkt 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powód wskazywał na naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. i art. 401 pkt 1 i 2 k.p.c. oraz wnosił o jego uchylenie w całości. W ocenie skarżącego, przytoczone w skardze okoliczności (k. 2 i 4 akt sprawy) uzasadniają wniosek, że wskutek naruszenia przepisów prawa był on pozbawiony możliwości działania w rozumieniu art. 401 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził, że nie istniały wskazane przez skarżącego w skardze podstawy prawne wznowienia przewidziane w art. 401 pkt 1 i 2 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 410 § 1 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania powinna być oparta o przewidzianą, ustawową podstawę prawną.

Z treści zażalenia (w części dotyczącej określenia podstaw skargi i motywacji prawnej tych podstaw) wynika, że skarżący kwestionuje przede wszystkim stanowisko Sądu Apelacyjnego negujące sugerowane pozbawienie powoda możliwości działania w rozumieniu art. 401 pkt 2 k.p.c. w postępowaniu zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2010 r. W uzasadnieniu zażalenia powtórzono jedynie ogólnie to, w czym powód dopatruje się wspomnianego uchybienia, tj. w sytuacji zamknięcia rozprawy przez Sąd pierwszej instancji po rozszerzeniu powództwa wobec Gminy i nieprzeprowadzenia dowodów ze zgłoszonych świadków, mimo że powód uzyskał adresy tych świadków dopiero na etapie postępowania apelacyjnego. Nie ma tu natomiast

odpowiedniej, merytorycznej polemiki, zmierzającej do podważenia stanowiska wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu o odrzuceniu skargi, wspartego z odwołaniem się do orzecznictwa Sądu Najwyższego (s. 3 - 4 uzasadnienia). Sąd Apelacyjny trafnie wyjaśnił m.in. to, że pozbawienie strony możliwości działania w rozumieniu art. 401 pkt 1 i 2 k.p.c. oznacza taką sytuację procesową, w której doszło do całkowitego, zasadniczego pozbawienia strony możliwości obrony swych praw. Tymczasem powód brał przecież udział w postępowaniu rozpoznawczym i podejmował wszystkie niezbędne czynności procesowe, włącznie z wnoszeniem środków odwoławczych.

Przyznano adwokat ustanowionej z urzędu (k. 253 akt – I ACa 448/10) koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z §§ 6, 13 i 20 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. 2002 r., nr 163, poz. 1348 ze zm.).